

Sa stasom najvećeg šarmera i ponašanjem pravog džentlmena, prepoznatljivog glasa besprekorne dikcije, novinar i voditelj Boško Negovanović, bio je jedna od najomiljenijih ličnosti novinarskog miljea bivše Jugoslavije, potom Srbije.

Svoj pohod u novinarske vode započeo je u Radio Sremu kao spiker - voditelj, pa novinar -saradnik, novinar - urednik, zatim kao glavni odgovorni urednik, v.d. direktor, punih 30 godina, ponosan na taj period jer je tada Radio Srem bio jedna od viđenijih radio stanica na nivou Vojvodine, i osvojenim brojnim nagradama, iz informativnog, zabavnog i drugog programa, u konkurenciji centara kakvi su Subotica, Sombor, Pančevo... Na Radio Novom Sadu vodio je dnevnu emisiju sa aktuelnim događanjima i informacija „Kroz Vojvodinu“, a petkom na subotu noćni program. Od 1986. honorarno na TV Novom Sadu, vodio Nedeljno popodne u trajanju od šest sati, kao deo JRTV šeme, kasnije kultne „Varošarije“, serijal emisija snimanih krajem osamdesetih godina sa idejom da se preko manifestacija, festivala i priredbi predstave gradovi u Vojvodini. Poslednjih šest godina, Boško Negovanović radio je u Turističkoj organizaciji Ruma, kao PR i v.d. direktor, pomogao da lepe priče o ovom interesantnom, istorijski zanimljivom mestu stignu do najšire publike, kada je velepno, od svojih kolega ispraćen u zasluženu penziju. Ali tu nije kraj. Radoholičar, tražen na sve strane, nastaviće da radi ono što najviše voli, da u neposrednom kontaktu sa ljudima vodi akcije i priredbe koje su mu drage.

Tokom svoje karijere imao je puno izazova i ponuda, ali rođen i odrastao u Rumi, od roditelja fruškogorskih Sremaca, ostao je veran svom gradu, „vezan kao pupčanom vrpcom“. I kada je imao priliku da ode u veći grad i jače firme, uvek je nalazio razloga da taj odlazak prolongira.

- Čim sam počeo da radim imao sam primamljive ponude, ali ja sam bio prvi čovek koji je, tokom 25 godina postojanja Radio Srema, od Radija dobio stan i bilo mi je malo neobično da im se posle toga zahvalim na saradnji. Nije mi savest dopuštala da to uradim - objašnjava naš sagovornik.

Poslednja prilika da pređe na TV Novi Sad desila se 2000. godine, ali je nekako u to vreme ponovo imenovan za urednika Radio Srema, i tadašnjem direktoru televizije je rekao „samo da sredim neke tamo probleme pa ću doći“. To sređivanje je potrajalo, i na kraju nije otišao. Isto se ponavljalo i sa ponudama koje su dolazile iz TV Beograda.

Često je nesvestan značenja svojih reči, po završetku posla u Novom Sadu znao da kaže: „Valja meni preko reke, preko brda. Idem ja kući mirno da spavam“. I to je bila i ostala osnova njegovog razmišljanja u životu. Ali, nikada se zbog toga nije pokajao.

- Kajanje nosi neku gorčinu. Kada se kaje, čovek mora da nosi neko osećanje u sebi da je nešto pogrešio. Ja sam radio svoj posao u Radio Sremu na pravi način, tamo sam 14 godina

bio glavni odgovorni urednik, godinu dana v.d. direktor. I tamo sam se trudio, bez obzira što me niko nije video, i što sam mogao da koristim razna pomoćna sredstva, da govorim bez papira, jer tako zvuči prirodnije i to mi je kasnije dobro došlo, jer sam već tada ušao u televizijski šlif, pa mi nije bilo ništa drugačije i kada sam ispred sebe imao gledaoce, a ne slušaoce. Ali, nikada nisam bio u toj meri prepoznatljiv lik, da čim me vide na ulici kažu: "E to je taj." Ne retko se događalo da mi kažu: "Jao, to ste vi. Prepoznali smo vas po glasu." Radite na televiziji, a prepoznaju vas po glasu. Meni je to bilo simpatično - priseća se Boško Negovanović.

Posle dvogodišnjeg izleta na jednoj privatnoj televiziji, predloženo mu je mesto PR-a Turističke organizacije u Rumi. Prihvatio je i dopalo mu se. Imao je što šta da kaže ne samo o tom gradu, koji jako voli i u kojem ceo život živi, već i o čitavom Sremu. Jedan je od najzaslužnijih što se ovaj gradić između vinskog i svinjskog Srema, a koji se hvali da pripada i jednom i drugom, našao na turističkoj mapi Srbije.

- Trudimo se da predstavimo nekoliko posebno interesantnih stvari, počev od Rumskog vašara koji traje bezmalo 280 godina (od 1747.), pa lovnog, sportsko-rekreativnog turizma. To je sve što je već postojalo i što su ljudi otkrivali sami, a mi samo dali podsticaj i afirmisali na pravi način. Dve godine je sportska hala u Rumi bila mesto priprema državnih reprezentacija muških i ženskih selekcija, u košarci, odbojci, rukometu, ali i reprezentacija iz afričkih zemalja, i onih sa Bliskog istoka: iz Bahreina, Katara, Saudijske Arabije. Neke od njih su vodili naši treneri pa su i zato dolazili, ali razloga što su ovde imali mir ovog grada, a hala se nalazi tik uz hotel, što je prava retkost. Tu je i jezero Borkovac sa okolinom pogodno za fizičke pripreme. Lovni turizam se zbog šuma punih divljači, u okolini Rume odavno upražnjava, ribolovni zbog jezera bogatih ribom, takođe - ovjašnjava naš sagovornik.

Kako su zaposleni u TO Ruma u prethodnom periodu radili, najbolje govore činjenice. Naime, broj turista koji posete rumsku opštinu, danas se meri desetinama hiljada, a 2010/11, zabeleženo ih je svega 400, od toga više od polovine domaćih. Uporedo sa porastom broja turista povećan je i broj smeštajnih jedinica. Ruma je 2009/10. raspolagala sa 20-30 ležajeva, a danas bezmalo 500 ležajeva u kvalitetnom smeštaju, i 40 hiljada noćenja u toku godine uz dominaciju stanih turista. Boško Negovanović, gde god je radio, radio je dobro i svuda je ostavio trag i postao zaštitni znak profesije kojom se bavi, i kojome će se, nadamo se, još dugo baviti.